

בלילה. ודאי צאי ותקתי ניעמך,
ובך ראי לך.
אמר לו אליהו: רב, אשרי
חלוק, שנסתורות ורבות מארים
לפניך פאור השם, ומשים לך,
כל אותם דבריך פיך, כלום חוקקים
למעלה, ושםך אני שאני שומע
אתם מפי. אשريك בעולם הנה
ואשריך בעולם הבא. הדבר הנה
היה תלי לפניו הפלך הקדוש,
שלא התגלה לכל האבות
שלמעלה. מי הויא שגללה לו
בפסקון הנה בעת? אפתה הויא!
אשרי חלוק בעולם הנה
ובעולם הבא.

על פי אליהו נגזר, (שם) הגיכה לי
שאהבה נפשי. פיוון שהיא עולה
למעלה, ונשמטה מתוך
צבואתך וככל אתם אוכליים,
בסוד של האות י', היא אומרת:
הגיכה לי שאהבה נפשי. את
שהיא אהובת נפשי, איך תרעעה,
הואיל ואני נקודה אחת בלי
התפשטות כלל, שהריר אני כלולה
בעצמי, ואני יכול להקט ולחתת.
וזה היא אומרת לאחובה, משום
שהיא יושבת מוקצת בעצמה,
בקודה אחת, והיא רוצה להכנס
אותו לחוכה, כמו שנאמר ובא
אליה מלך גדול, אף על גב שהיא
אות קטנה מכל האותיות.

ועל זה, מיום שנחרב בית
המקדש, ונשבע הקדוש ברוך הוא
שלא יכנס אליה למעלה, עד
שיבנוסו ישראל למטה, שכותוב
(השע) בארכך קדוש ולא אבוא
בעיר. כתוב כאן בעיר, וככתוב
שם (קהלת ט) עיר קטנה, שהריר
האות י' היא הקטנה מכל.
שלמה אהיה בעטיה, כלולה
בתוכי, שאין לי התפשטות מכל
הצדדים כלל, משום שהוא נסתר
מלן הצדדים יותר מכל שאר
האותיות.

שלطا בלילה. ודאי פוקי, ואזעيري גרמייך,
וככי אתה זי לך.

אמר ליה אליהו, רב, זפאה חולק, דסתרין
דמארך נהירין קמץ בנהורא דשםשא.
ובגין לך, כל איןון מילין דפומץ, בלהו
חקיקין לעילא. וחידנא דאנא שמענא לוֹן
מפומץ. זפאה אנטה בהאי עלמא, זזקה אנט
בעלםא דאתמי. מלחה דא הויה תלייא קמי מלכא
קדישא, שלא אתגלי לכל חילין דלעילא. מאן
אייהו דגלי ליה בהאי קרא השטא, אנטה הויא,
זזקה חילק בעלםא דין ובעלמא דאתמי.

על פומא דאליהו אתגער, הגידה לי שאהבה
נפשי, פיוון דאייהי סלקת לעילא,
ואשתתמיית מגו חילקה, וכל איןון
אוכלוּסָהא, ברזא דאת י', איהי אמרת, הגידה
לי שאהבה נפשי, אנטה דאייהו רחימא דנפשא,
איך תרעעה, הויאל ואנא נקודה חדא بلا
פישטו כל, דהא אנא כלילא בגרמי, ולא
יכילנא למלקט ולמייב.

זדה איה אמරת לגבוי רחימה, בגין דאייהי
יתבא קמויא בגרמי, בנקודה חדא,
ואיהו בעי לאעלא בגזה. כמה דאת אמר, (קהלת
ט י) ובא אליך מלך גדול, אף על גב דאייהי
את זעירא, מכל אתהון.

על דא, מיום דאתחריב בי מקדשא, אומי
קודשא בריך הוא, שלא יעול לגביה
לעילא, עד דייעלון ישראאל למתא. דכתיב (חשע
א) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. כתיב הכא
בעיר, וכתיב הטעם עיר קטנה. דהא איהי את
י' זעירא מכלחו.

שלמה אהיה בעטיה, בלילה בגזאי, דלית לי
פישטו מכל סטרין כל. בגין דאייהי
סתימה מכל סטרין יתיר מכל שאר אתהון.